

Die ene

Column hoofdredactie OnderWeg

Ad de Boer - 2 april 2016

Sommige reacties op het onderzoek *God in Nederland* maken me boos. ‘Voor de orthodox-gereformeerde kerken valt de uitkomst best mee’, zegt de één. ‘Ach’, zegt een ander, ‘dat christenen een minderheid zijn geworden, past eigenlijk beter bij het Bijbelse beeld dan de meerderheidspositie van vroeger.’

Kom op zeg! Steeds meer mensen in Nederland raken God kwijt. Dát is wat er gebeurt. Stop met het verbloemen van de barre werkelijkheid dat verreweg de meeste mensen Jezus niet kennen. Als de Zoon des mensen terugkomt, zal Hij dan nog geloof vinden op aarde? Bij dat Bijbelwoord blijf ik sinds de verschijning van het rapport steeds haken.

Twee weken terug hadden we onze halfjaarlijkse broers-en-zussendag, met voor het eten het vaste lief-en-leedronkje. Eén van ons vertelde over één van de kinderen (een twintiger), die recent heeft gezegd dat hij ongelovig is geworden. *God in Nederland* kreeg een gezicht en werd een mens van vlees en bloed: een lieve jongen, geboren en opgegroeid in een warm en gelovig gezin, die God heeft gezocht, maar niet gevonden.

Het was een verdrietig verhaal, zoals de meesten van ons hun verdrietige verhalen hebben. Van de 31 kleinkinderen van onze ouders zijn er 10 die niet (meer) geloven. Dat is 30 procent tegenover 70 procent die nog wel gelooft. Maar bij het opschrijven van die cijfers steiger ik. Hoezo aantallen? Het gaat om individuele mannen en vrouwen, jongens en meiden, geliefd door hun ouders, gedoopt in Gods naam en met hun eigen naam. Als vaders en moeders tellen we, net als God de Vader, ieder apart: hoofd voor hoofd, hart voor hart. En hoezo procenten? God doet niet aan percentages. Eén zoon kwijt, nog 50 procent over? Eén schaap zoek, nog 99 procent over? Om die ene breekt ons hart, om die ene breekt Gods hart.

We hebben als broers en zussen met elkaar gehuild en gepraat: over geloof en ongeloof, over uitverkiezing en oordeel, over Gods beloften bij de doop en over Jezus die verloren schapen blijft zoeken. Daarna hebben we gebeden en legden we de namen van onze kinderen in Gods handen. Waar anders?

<https://www.onderwegonline.nl/6513-redactioneel-die-ene>